

Hart & Vaat | “Ik was bijna hersteld, maar er volgde een tweede operatie”

Datum 22.9.2026
Subjekt Leids Universitair Medisch Centrum - LUMC
Region Nizozemsko
Kategorie Společnost a životní styl, Zdravotnictví a nemocnice, Věda a výzkum

Na een acute aortadissectie onderging Alex (60) een levensreddende spoedoperatie. Zijn herstel verliep aanvankelijk goed, maar een aneurysma in de aorta maakte een tweede ingreep noodzakelijk. Het fysieke en mentale herstel was daarna zwaarder dan hij had verwacht.

“Het gebeurde half oktober vorig jaar. Ik kwam thuis van mijn werk en parkeerde de auto voor de deur. Opeens voelde ik iets knappen bij mijn hart. Ik wist meteen: dit is foute boel. Ik had eerder weleens last van hartkramp gehad, maar dit voelde anders. Als een warme vloeistof in mijn borstkas. Tegelijk werd ik benauwd. Met moeite liep ik de trap op naar de eerste verdieping en belde 112. Daarna belde ik mijn vader, die in het huis beneden mij woont. Hij was er meteen en de ambulance was snel ter plaatse. Achteraf had ik geluk: het gebeurde vlak bij huis én dicht bij het LUMC.”

Lekkende aorta

“In het ziekenhuis maakten ze een CT-scan, maar daarop zagen de artsen niet goed wat er mis was. Na een tweede scan zei de SEH-arts: ‘Je hebt een lekkende aorta, man.’ Er zat een ernstige scheur in, een zogeheten type A dissectie. Levensbedreigend. Ik moest direct worden geopereerd. Ik herinner me niet dat ik naar de operatiekamer werd gebracht. Wel dat ik mijn vader nog belde. Hij schrok zich rot. Later hoorde ik dat mijn ouders de hele nacht in spanning hebben gezeten. Tijdens de operatie hield de thoraxchirurg hen op de hoogte. Die arts heeft mijn leven gered.”

Goed op weg

Na de operatie lag ik anderhalve week in het LUMC. Toen het beter ging, verhuisde ik nog voor anderhalve week naar Alrijne. Thuis verliep mijn herstel voorspoedig. Mentaal had ik een flinke klap gekregen, maar lichamelijk ging het elke week beter. Al snel liep ik weer zonder rollator. Niet veel later wandelde ik zelfs zeven kilometer over Landgoed De Horsten in Wassenaar. Misschien wat ambitieus, maar ik ben van nature sportief. In de jaren daarvoor was ik minder goed voor mezelf gaan zorgen. Ik sportte minder, had overgewicht en veel stress. Na de operatie was ik weer op de goede weg.”

‘Ik schrok enorm’

“Totdat ik tijdens een controle hoorde dat er een verwijding (aneurysma) in het dalende deel van mijn aorta zat. Er was een tweede operatie nodig. ‘Die is minder riskant dan de eerste en gaat via de lies’, zei de verpleegkundig specialist. Toch schrok ik enorm. ‘Zal ik er een chirurg bij halen? Je wordt helemaal rood’, zei ze. Eerlijk gezegd was ik boos. Ik was net hersteld en werd ineens geconfronteerd met nóg een operatie. Een enorme domper en ik zag er flink tegenop. In een vervolgesprek wist de vaatchirurg Van der Vorst mij gerust te stellen. Met een tekening legde hij

haarfijn uit hoe ze een stent gingen plaatsen en een bypassoperatie zouden verrichten in de hals. Hij was ook duidelijk: 'Alex, je hebt eigenlijk geen keuze. Het is wachten tot het aneurysma klappt.'"

Terugslag

"De stent- en bypassoperatie in februari verliep goed, maar de terugslag daarna viel tegen. Eerst had ik lange tijd koorts en bleven de ontstekingswaarden hoog. De artsen dachten aan een bacterie, maar uiteindelijk bleek dat mijn lichaam flink reageerde op de stent. Eenmaal thuis kreeg ik een hardnekkige blaasontsteking, waardoor ik een katheter nodig had. Daarmee was de ellende nog niet voorbij, want ik kreeg ook nog een teelbal- en bijbalontsteking. Het herstel duurde veel langer dan na die eerste, levensbedreigende operatie. De ontstekingen zijn inmiddels verdwenen, maar mentaal heeft het er enorm in gehakt."

Somberheid

"Als je niet kunt werken en opeens veel thuis zit, heb je veel tijd om te piekeren. Ondanks de fijne mensen om me heen, waren er momenten waarop ik er echt doorheen zat. Na de operaties sprak ik met een psycholoog van Basalt, waar ik revalideerde. In juli ging het mentaal gelukkig met sprongen vooruit. Nu praat ik af en toe nog met een praktijkondersteuner. Emotioneel ben ik minder stabiel dan vóór de operaties. Mijn vaataandoening heeft invloed op het vertrouwen in mijn lichaam. Elke CT-scan is weer spannend. Ik probeer mezelf steeds gerust te stellen en niet te denken dat er opnieuw iets mis is."

Sociale impact

"Ziek zijn, heeft ook impact op je sociale leven. Toen ik een tijdje thuis zat, ontdekte ik dat mijn sociale leven niet zo groot is, omdat ik altijd veel werkte. Gelukkig heb ik een handjevol dierbare mensen om me heen. Daar geniet ik van, maar ik heb nog geen fut om voor ze te koken, zoals ik dat vroeger deed. Mijn ouders wonen beneden mij. Dat is heel fijn, ze helpen waar ze kunnen. Maar voor mensen van 85 is het soms ook zwaar. Ik reageer mijn frustraties op hen af, en sla op sombere momenten soms figuurlijk om me heen."

Nieuwe balans

"Soms vind ik het nog lastig om de zon te zien schijnen, maar het gaat steeds beter. Laatst genoot ik echt van een wandeling in de Waterleidingduinen. Ik weet inmiddels dat ik bijna alles weer kan, zoals naar een popfestival gaan of sporten. Maar heel intensieve sporten mag ik niet meer doen. Vroeger liep ik halve marathons en wilde ik steeds mijn persoonlijke records verbeteren. Dat zit er nu niet meer in. Aan dat idee moet ik nog wennen. Ik ben op zoek naar een nieuwe balans. Plat gezegd: ik wil geen oude man zijn, daar ben ik te jong voor. Gelukkig is ook wandelen gezond."

Meditatie

"Mijn hart is prima, maar mijn aorta is net zo belangrijk. Daarom moet ik mijn leven lang voor controles naar het ziekenhuis. Inmiddels kan ik weer wandelen en ik hoop binnenkort ook weer aan het werk te gaan. Verder probeer ik gezond te leven. Na de operaties ben ik afgefallen en dat wil ik graag zo houden. Dat is soms best lastig, want een zak chips is zeer verleidelijk nu het weer wat beter gaat. Wat mij helpt, is dat ik ben begonnen met mediteren. Voordat ik ziek werd, volgde ik een proefles zenmeditatie, en nu gebruik ik thuis een app. Door meditatie ervaar ik meer rust en kan ik makkelijker met mijn ziekte en andere privé zorgen omgaan."

<https://www.lumc.nl/actueel/2026/ik-was-bijna-hersteld-maar-er-volgde-een-tweede-operatie>